

Kameraden,

Sedert de laatste Syndicale Raad blijven wij een beetje op onze honger zitten. We hoorden duidelijk het ongenoegen in de zaal wat betreft de aanpak en snelheid van Minister van Quickenborne in de besparingsmaatregelen en de ingrepen die we aan de lijve zouden ondervinden.

Zijn aanpak om alles snel door het Parlement te sluizen, de onwil ook om het sociaal overleg te respecteren en de vakbonden te horen. We vinden het dan ook onze morele plicht om te reageren en een oproep te doen. Een oproep gesteund en gedragen door vele leden in de bedrijven, die zich afvragen of we in slaap worden gewiegd door de regering.

To act or not to act ?

Deze vraag is volgens ons overbodig als we zien naar de pamfletten die vandaag reeds circuleren van de Algemene Centrale met een duidelijke oproep tot actie, de vraag ook van de Syndicale Raad van december met de tussenkomsten die toch ook zeer duidelijk waren dachten we zo. Tussenkomsten van delegeés tot secretarissen toe, duidelijker kon het signaal niet gegeven worden. Gaan we als Metallo's deze keer niet het voortouw nemen en onze strijd lust reeds begraven?

Ons is het duidelijk dat,

De maatregelen die zijn opgenomen om het brugpensioen terug te schroeven omwille van het feit dat deze kost te groot en te zwaar wordt voor onze sociale zekerheid, niet nodig zijn als men andere sponsors zou zoeken nl. vermogenstaks, miljonairstaks, afschaffing van de notionele interestaftrek ... die volgens studies perfect haalbaar zijn en borg zouden staan voor de financiering van deze kost !

Ons is het duidelijk dat,

De maatregelen om het tijdskrediet terug te schroeven omwille van het feit dat ook deze een te zware kost zijn voor onze sociale zekerheid, ook niet nodig zijn. Hoe kan men nu de ouderen langer en meer doen werken terwijl er duizenden jongeren zijn die niet aan de bak komen of maar met deeltijdse, interimjobs en/of met nepstatuten aan de slag zijn?

Ons is het duidelijk dat,

De maatregelen die zijn opgenomen er zijn gekomen omwille van het feit dat de overheid met een berg schulden zit die niet te wijten is aan de werkende bevolking, die er anders wel zal moeten voor opdraaien. Maar wel te wijten is aan het feit dat beleggers, speculanten en andere financiële aasgieren zonder schroom of ook maar enige schaamte hun boekje zijn te buiten gegaan, met als doel hun eigen bonussen en profijt te bewerkstelligen. Meer nog, ze worden nog niet eens aan banden gelegd, ze mogen zonder blozen dezelfde weg gaan. Anders gezegd; "gaan wij de crisis betalen?"

Ons is het duidelijk dat,

De maatregelen die zijn opgenomen er zijn gekomen onder druk van Europa om ons nationaal tekort terug te brengen. Indien de overheid hierin niet lukt, hangt er een zware boete boven ons hoofd , een boete die weer zal betaald worden door overwegend de werkende bevolking.

Ons is het duidelijk dat,

De maatregelen die zijn opgenomen er zijn gekomen onder druk van de Duitse Bondskanselier om zo hun eigen economische koers van uitbuiting en werken met allerlei nepstatuten in loonklassen die mensonwaardig zijn, te kunnen vrijwaren en op te dringen aan andere Europese lidstaten, dit gretig gesteund door de werkgevers die niet liever hebben dan een verdere uitholling van verworvenheden van haar personeelsleden.

Ons is het duidelijk dat,

De maatregelen mede werden goedgekeurd door een Vlaamse Socialistische Partij die mee aan de onderhandelingstafel zat en ze zelfs heeft mee helpen schrijven. Dit terwijl deze partij toch geacht wordt de belangen van de kleine man te verdedigen en daarvoor zelfs op haar donder heeft gekregen van onze nationale voorzitter van het ABVV Rudy De Leeuw ! Hoe dicht staat deze partij dan ook nog bij haar kiezers en in wie vindt de arbeidersklasse vandaag dan ook nog politieke steun ?

Zo kunnen we nog een tijd verder gaan, anderzijds denken we dat we genoeg stof hebben gegeven om in te zien dat wij als syndicalisten bezorgd zijn. Bezorgd over de toekomst van de werkende klasse in dit land. Bezorgd dat we aan de kant worden gezet en niet worden gehoord. Bezorgd dat alles zal passeren en wij niet voldoende inspraak hebben kunnen geven. Bezorgd over het voortbestaan van de steun die we in het verleden steeds kregen van de achterban in de bedrijven, ze zien dan ook in ons momenteel niet de strijdbare vakbond waarvoor we bekend staan en ook fier op zijn! Bezorgd dus over door en door rood!

To act or not to act ?

Dat moet de vraag NIET zijn, de vraag moet zijn hoe we onze mensen moeten mobiliseren en voldoende sensibiliseren om onze politieke familie duidelijk te maken dat wat nu in het regeerakkoord staat niet kan voor ons !

Dit zal niet gebeuren door het plaatsen van enkel wat punten en komma's. Maar door te eisen waar we recht op hebben, ons brugpensioen, tijdskrediet zonder financiële afbreuk aan het latere pensioen, volwaardige jobs voor jongeren, een afdoend sociaal vangnet met degelijke vergoedingen voor diegenen die uit de boot dreigen te vallen en vooral een rechtvaardig financieel alternatief dat er moet voor zorgen dat alles betaalbaar blijft zonder dat de werkenden opdraaien voor een crisis die zij niet hebben veroorzaakt , dat deden anderen !!

Wij kunnen niet mee aan de onderhandelingstafel zitten met de Minister, daarvoor hebben wij voorzitters die dat allicht beter zullen doen dan wij. Wat wij wel kunnen doen is waar we bekend voor staan als Metallo's, de koe bij de horens vatten of in huidige omstandigheden misschien nog beter , de "pioche" ?!

Kameraadschappelijke groeten,

Groepsbegeleiders ABVV METAAL